

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyně JUDr. Jitkou Malou v právní věci

žalobce: **UNO PRAHA stavební družstvo**, IČ 14799391
sídlem Limuzská 528/39, 108 00 Praha 10 – Malešice
zastoupen advokátkou JUDr. Janou Markovou
sídlem Husovo nám. 64, 282 01 Český Brod

proti

žalovanému: **A S**, narozený **M**
bytem P **M**,
zastoupen advokátem JUDr. Ondřejem Brostíkem
sídlem Opletalova 919/5, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 1 451 250 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Praze č.j. 49 Cm 647/2012-10 z 5. 12. 2012 se v celém rozsahu ponechává v platnosti.
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 156 658,05 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce.
- III.** Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze náhradu nákladů řízení ve výši 32 246 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svým návrhem domáhal vydání směnečného platebního rozkazu na částku 1 451 250 Kč s přísl. a tím, že žalovanému zapůjčil částku 1 552 500 Kč dne 13.12.1999, o čemž

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kuceková.

byla sepsána smlouva. Dne 31.10.2001 žalovaný uznal svůj dluh a žalobci podepsal směnku, ve které se zavázal žalobci zaplatit dne 31.10.2011 částku 1 451 250 Kč. V den splatnosti žalobce žalovanému předložil směnku k placení, ten ji nezaplatil.

2. Směnečným platebním rozkazem Krajského soudu v Praze čj. 49 Cm 647/2012-10 ze dne 5.12.2012 byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci směneční peníz ve výši 1 451 250 Kč s 6% úrokem od 1.11.2011 do zaplacení a náhradu nákladů řízení.

3. Proti němu podal žalovaný včasné námítky. Dohodu o uznání dluhu z 31.10.2001 nepodepsal, podpis není jeho pravým podpisem. Ve vztahu k této částce namítl promlčení závazku. Směnku předloženou žalobcem rovněž nepodepsal, nikdy ji neviděl. Smlouvu o půjčce také nikdy neviděl, ani ji nepodepsal. Namítá promlčení závazku. Doložka ověření podpisu na směnce z 13.12.1999 je uvedena dnem 14.12.1999, směnka pak vystavena 13.12.1999, z tohoto důvodu je směnka neplatná. Listiny předložené žalobcem jsou rozporné. Smlouva o půjčce je datována dne 13.12.1999, zní na částku 1 552 500 Kč. Uznání dluhu je datováno na 31.10.2001, odkazuje na údajnou smlouvu o půjčce z 1.10.2001 a částku 1 633 500 Kč s částečným plněním ve výši 182 250 Kč. V textu uznání závazku je odkazováno na směnku, které není nijak identifikována. Z tohoto důvodu je třeba považovat dohodu o uznání dluhu za neplatnou. Z výše uvedeného tak vyplývá, že neexistuje směnečná kauza a směnka je tak neplatná. Směnka jako zajišťovací institut je pouze instrumentem ke snadnějšímu uplatnění práva věřitele. Důkazní břemeno ohledně skutečnosti, zda žalovaný směnku podepsal, nese žalobce. Žalovaný dále namítl, že mu směnka nebyla předložena k placení. Žalovaný byl v den splatnosti směnky, kdy mu dle tvrzení žalobce byla předložena k placení, v místě svého bydliště, žalobce se tam nedostavil. Žalobce předložil listiny soudu s úmyslem mu ublížit, když v řízení vedeném u Městského soudu v Praze čj. 39 Cm 23/2009 byly tyto listiny odmítnuty. Žalovaný se v daném soudním řízení domáhá po SBD UNO (jehož je žalobce předsedou) zaplacení částky 171 360 Kč. V rámci tohoto řízení byla předložena listina – uznání dluhu z 31.10.2011, která částečně koresponduje s listinou předloženou v tomto soudním řízení, je však částečně pozměněna. Na dohodě o uznání dluhu je uvedeno datum splatnosti dne 30.12.2003, na směnce, která má tento závazek zajišťovat, je pak uvedeno datum 31.10.2011. Z toho vyplývá, že směnka musela být účelově vyhotovena později s cílem poškodit žalovaného.

4. Žalobce v reakci na námítky žalovaného uvedl, že námítky je třeba považovat za účelové. Listiny předložené žalobcem v rámci řízení jsou podepsány žalovaným. K prokázání pravosti podpisu žalovaného na směnce žalobce navrhl zpracování znaleckého posudku z oboru písmoznalectví. Žalovaný si od žalobce půjčil větší částku peněz než tu, která je uvedena na směnce. Část dluhu hradil tak, jak je uvedeno v uznání dluhu. Pokud žalovaný namítl, že mu směnka nebyla předložena k placení, pak důkazní břemeno leží na něm. Řízení vedené u Městského soudu v Praze pod čj. 39 Cm 23/2009 je pro toto řízení nerozhodné. Je vedeno mezi jinými účastníky řízení a má jiný právní základ.

5. Usnesením čj. 49 Cm 647/2012-77 ze dne 30.7.2014 bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví na straně žalobce.

6. Ze směnky soud zjistil, že byla vystavena žalovaným na řad ing. F. [REDAKCE] N. [REDAKCE] na směnečnou sumu ve výši 1 451 250 Kč se splatností 31.10.2011, je opatřena doložkou bez protestu, splatná v Mladé Boleslavi. Dne 4.4.2014 byla indosována na žalobce.

7. Ze znaleckého posudku Mgr. Beňové č. MB 4913/2013 ze dne 10.11.2013 soud zjistil, že byl vysloven závěr ohledně pravosti podpisu žalovaného na směnce vystavené v Mladé Boleslavi dne 31.10.2001 tak, že pravděpodobně není pravým podpisem žalovaného. Stejný závěr byl vysloven k pravosti podpisu žalovaného na smlouvě o půjčce z 13.12.1999 a na uznání dluhu z 31.10.2001.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kuceková.

8. Ze znaleckého posudku JUDr. Jarmily Hanykové ze dne 23.7.2015 soud zjistil, že byl vysloven závěr o tom, že podpisy žalovaného na směnce vystavené v Mladé Boleslavi dne 31.10.2001, na smlouvě o půjčce z 13.12.1999 a uznání dluhu z 31.10.2001 jsou pravými podpisy žalovaného. Ve svém výslechu znalkyně vysvětlila, že důvod odlišných závěrů od posudku Mgr. Beňové spočívá v tom, že měla odlišné srovnávací materiály než Mgr. Beňová. Z nich pak dovodila závěr o pravosti podpisů žalovaného na zkoumaných listinách. K výtce, že neměla při znaleckém zkoumání k dispozici originály listin, uvedla, že kopie byly dostatečně kvalitní, umožnily učinit závěry, které jsou obsaženy v posudku. I v případě, že by měla k dispozici originály listin, na jejich závěrech by to ničeho nezměnilo.

9. Z revizního znaleckého posudku PhDr. Milana Nouzovského soud zjistil, že byl učiněn závěr, že sporný podpis na směnce vystavené v Mladé Boleslavi dne 31.10.2001 na řad ing. F██████ N██████ znějící na směnečnou sumu ve výši 1 451 250 Kč je s velkou pravděpodobností pravým podpisem žalovaného. Stejný závěr byl učiněn ve vztahu k podpisu žalovaného na smlouvě o půjčce ze dne 13.12.1999 a na uznání dluhu z 31.10.2001. Tento závěr byl učiněn po zkoumání originálních dokumentů s pravými podpisy žalovaného, znalec nevyužil srovnávací podpisy, které měla k dispozici JUDr. Hanyková, neboť žalovaný neuznal jejich pravost. Se závěry znalkyně Beňové nesouhlasil, když znalkyně měla k dispozici nedostatečný vzorek podpisů, který vedl k tomu, že při zkoumání našla vedle znaků shodných a podobných i některé markanty rozdílné. K vyslovení závěru v rovině pravděpodobnosti o nepravosti sporných podpisů jí vedlo to, že rozdílným markantům přisoudila vyšší identifikační hodnotu, než jim s ohledem na rozsah předložených srovnávacích materiálů náležela. Naopak se ztotožnil se závěry znalkyně Hanykové, kdy z opatrnosti vyloučil ze srovnávacích materiálů ty, které označil žalovaný za „nepravé“. S ohledem na menší množství pravých podpisů žalovaného (při jejich částečném vyloučení) pak stanovil stejný závěr jako znalkyně Hanyková.

10. Ze smlouvy o půjčce ze dne 13.12.1999 uzavřené mezi ing. F██████ N██████ jako věřitelem a A██████ S██████ jako dlužníkem soud zjistil, že se týkala půjčky ve výši 1 552 500 Kč na rozvoj podnikatelské činnosti. Částka byla převzata v hotovosti dne 13.12.1999 a bude splacena v měsíčních splátkách po 20 250 Kč od 13.1.2000 do 13.9.2000 a splátkou ve výši 1 370 250 Kč dne 13.10.2000. Ve smlouvě je dále uvedeno, že půjčka je kryta směnkou, která byl předložena, vystavenou dne 13.12.1999 žalovaným na řad ing. N██████ na částku 1 552 500 Kč splatnou 13.10.2000. Podpis na této směnce je úředně ověřen JUDr. Vágnerovou, notářkou v Mladé Boleslavi dne 14.12.1999.

11. Z uznání dluhu ze dne 31.10.2001 soud zjistil, že byla uzavřena mezi věřitelem ing. F██████ N██████ a dlužníkem A██████ S██████. Předmětem uznání závazku je dluh dlužníka vůči věřiteli z titulu půjčky ve výši 1 633 500 Kč ze dne 1.10.2001. Ke dni uznání závazku bylo uhrazeno 182 250 Kč, celkový dluh tak činí 1 451 250 Kč s tím, že dluh bude uhrazen nejpozději do 30.12.2003. Dlužník zároveň předává věřiteli vlastní směnku vystavenou dne 31.10.2001 na řad věřitele v hodnotě 1 451 250 Kč.

12. Z výpovědi svědka Mgr. V██████ (zaměstnanec žalobce) soud zjistil, že od roku 2008 měl několik schůzek s panem N██████, které se odehrály v sekretariátu SBD UNO v Mladé Boleslavi, Šmelovského ulici 274. Když přišel na jednu ze schůzek, byl u pana N██████ pan S██████. Řešil se dluh žalovaného u pana N██████. Ví o tom, že pan S██████ podepisoval směnku. Potvrdil, že se jedná o směnku, jejíž zaplacení je předmětem řízení. Jednání byla přítomna i paní B██████, sekretářka. Po nějaké době mu pan N██████ říkal, že u směnky byla stanovena dlouhá splatnost, a že dluh byl částečně plněn.

13. Svědkyně S██████, manželka žalovaného, ve své výpovědi uvedla, že vždy v říjnu jezdili s manželem na hory, po dobu 8 let, do roku 2008. Kde byli v roce říjnu 2011, si nepamatuje, potom jezdili v dané době k moři. Na hory jezdili do Roudnice v Krkonoších.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kuceková.

14. Svědkyně P [redacted] uvedla, od roku 2001 jezdili manželé S [redacted] za jejím otcem na chalupu v Krkonoších, v Roudnici. Jezdili tam vždy v druhé polovině října, možná počátkem listopadu, a to až do roku 2008.

15. Svědkyně B [redacted] potvrdila, že byla přítomna jednáním mezi žalobcem (zastoupeným ing. N [redacted]) a žalovaným, pro tato jednání připravovala podklady. Jednání se týkala finančních půjček. Půjčky byly nejprve poskytovány dceři a zeti žalovaného, později si půjčoval i žalovaný. Půjčky byly poskytovány kolem roku 2000. Jednalo si o částky kolem 1 500 000 – 1 600 000 Kč. Vždy pro jednání připravovala smlouvu o půjčce a směnku, v posledním případě (realizovaném v roce 2001) se jednalo o uznání dluhu a směnku. Byla přítomna tomu, že listiny pan S [redacted] podepisoval. Poslednímu jednání byl také přítomen pan V [redacted].

16. Podle čl. I § 75 zákona č. 191/1950 Sb. (zákon směnečný a šekový, dále jen „ZSŠ“), vlastní směnka obsahuje: označení, že jde o směnku, pojaté do vlastního textu listiny a vyjádření v jazyku, ve kterém je tato listina sepsána; bezpodmínečný slib zaplatit určitou peněžitou sumu; údaj splatnosti; údaj místa, kde má být placeno; jméno toho, komu nebo na jehož řad má být placeno; datum a místo vystavení směnky; podpis výstavce. Podle čl. I § 28 odst. 1, 2 ZSŠ se přijetím směnečník zavazuje zaplatit směnku při splatnosti. Podle čl. I § 78 ZSŠ je výstavce vlastní směnky zavázán stejně jako příjemce cizí směnky. Není-li směnka zaplacená, má majitel, i když je výstavcem, proti příjemci přímý nárok na vše, co lze žádat podle § 48 a 49. Dle čl. I § 48 odst. 1 ZSŠ může majitel postihem žádat směnečný peníz, pokud nebyla směnka přijata nebo zaplacená, s úroky, byly-li ujednány, dále šestiprocentní úroky ode dne splatnosti směnky, útraty protestu a podaných zpráv, jakož i ostatní útraty a odměnu ve výši jedné třetiny procenta směnečného peníze nebo v nižší dohodnuté výši.

17. V projednávané věci uplatnil žalobce nárok na zaplacení vlastní směnky proti žalovanému. Předložená směnka obsahuje veškeré náležitosti vyžadované čl. I § 75 ZSŠ pro platnou vlastní směnku a ztělesňuje přímý, nesporný a abstraktní závazek žalovaného k zaplacení směnečné sumy, která je na ní uvedena. Protože směnka nebyla při splatnosti uhrazena, vznikl žalobci proti žalovanému dle shora citovaných ustanovení nárok na zaplacení směnečného peníze ve výši 1 451 250 se 6% úrokem ode dne splatnosti směnky, tj. ode dne od 1.11.2011 do jeho zaplacení.

18. Soud se nejprve zabýval námitkou žalovaného, že předmětnou směnku nepodepsal, je z toho důvodu neplatná. V posuzované věci byla zpracována řada znaleckých posudků (Mgr. Beňovou, JUDr. Hanykovou, PhDr. Nouzovským), z nichž znalkyně Beňová dospěla mimo jiné k závěru, že podpis žalovaného na směnce není jeho pravým podpisem. Ostatní dva znalci dospěli k závěru opačnému. Revizní znalec Nouzovský přesvědčivě soudu vysvětlil, proč dospěl k jinému závěru než znalkyně Beňová. Společně se znalkyní Hanykovou se pak vyjádřili k tomu, proč došli k závěru opačnému než znalkyně Beňová, když vyjádřili názor, že k tomu došlo proto, že znalkyně Beňová měla k dispozici nedostatečný vzorek podpisů žalovaného, z kterých vyplynulo, že byly nalezeny markanty shodné i rozdílné. Soud tak vycházel ze závěru znalců Hanykové a Nouzovského a zároveň přihlédl i k výpovědi svědků V [redacted] a B [redacted], kteří potvrdili, že byli přítomni u podpisu směnky žalovaným v kanceláři žalobce. Soud tak danou námitku neshledal jako důvodnou.

19. Žalovaný dále namítal, že směnka je neplatná, neboť neexistuje k ní směnečná kauza, když uznání závazku z 31.10.2001 a smlouva půjčce z 13.12.1999 jsou neplatné úkony, kdy tyto listiny nebyly žalovaným podepsány. Směnka je zajišťovacím institutem a je pouze snadnějším instrumentem k uplatnění práv žalobce. Danou námitku soud hodnotí jako nedůvodnou. Žalobce svůj nárok uplatnil z titulu směnky, která jak bylo výše uvedeno, ztělesňuje přímý, nesporný a abstraktní závazek žalovaného k zaplacení směnečné sumy, která je na ní uvedena. Z provedených důkazů má soud za prokázané, že žalovaná směnka zajišťovala závazek plynoucí z uznání dluhu ze dne 31.10.2001. Toto uznání závazku je třeba považovat za platné, když z něj

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kuceková.

vyplývá, že byl uznán konkrétní závazek (půjčka ve výši 1 633 500 Kč), je v něm obsažen údaj o uznání závazku žalovaným a tento byl žalovaným podepsán. Pokud žalovaný namítal, že uznání závazku nepodepsal, pak taková námitka nemůže obstát, když znaleckými posudky výše uvedenými bylo prokázáno, že podpis žalovaného na uznání dluhu z 31.10.2001 a potažmo na smlouvě o půjčce z 13.12.1999 byly podepsány žalovaným. ohledně hodnocení vyhotovených znaleckých posudků a z tohoto vyvozených závěrů soud odkazuje na bod 18 odůvodnění rozsudku.

20. Pokud žalovaný namítal, že mu směnka nebyla předložena k placení v den splatnosti, když v tento den se nacházel v místě svého bydliště a z něj se nevzdaloval, pak tuto námitku soud neshledal důvodnou. Je třeba uvést, že s ohledem na doložku „bez protestu“, která je na směnce uvedena, bylo důkazní břemeno k prokázání tvrzení, že směnka nebyla žalovanému předložena k placení na žalovaném. Na podporu svých tvrzení žalovaný označil důkaz výpovědí své manželky a svědkyně P[redně]. Obě svědkyně shodně uvedly, že žalovaný se většinou v době splatnosti směnky se svojí manželkou nacházel na dovolené v Krkonoších. Obě svědkyně tak vypověděly v rozporu s tvrzením žalovaného, že se v době splatnosti směnky nacházel v místě svého bydliště. Soud tak nemá za prokázané tvrzení žalovaného výše uvedené.

21. S ohledem na závěry výše uvedené, kdy námitky žalovaného třeba hodnotit jako účelové se snahou vyhnout se zaplacení dluhu, pak nemůže uspět jeho námitka o tom, že nárok byl žalobcem uplatněn ve zlé víře, jako důsledek jiného soudního sporu. Takový soudní spor nebyl veden mezi stejnými účastníky řízení, netýkal se nároku uplatněného z titulu směnky.

22. Z důvodů výše uvedených tak soud ponechal směnečný platební rozkaz v platnosti.

23. O nákladech námitkového řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobce měl ve věci úspěch. Náklady námitkového řízení představují náklady za právní zastoupení žalobce v námitkovém řízení (8 úkonů po 14 140 Kč za vyjádření k námitkám ze dne 20.5.2013, účast na jednání u soudu dne 27.5.2013, 13.4.2015, 12.1.2016, 14.3.2016, 12.12.2017, 20.3.2018, 2.8.2018 dle § 7, 11 vyhl.č. 177/1996 Sb., 8 x náhrada hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb., 7x cestovné Český Brod – Praha a zpět 90 km/12,1 l/100 km/717 Kč, náhrada za promeškaný čas 7 x 3 půlhodiny po 100 Kč dle § 14 odst. 1 písm. a) vyhl.č. 177/1996 Sb., 21% DPH 25 453,05 Kč, 2 x 5 000 Kč záloha na znalecký posudek. Náklady řízení jsou splatné k rukám právní zástupkyně žalobce ve stanovené lhůtě.

24. O nákladech státu bylo rozhodnuto dle § 148 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný byl neúspěšný. Náklady státu tvoří znalečné, které bylo vyplaceno z rozpočtových prostředků a nebylo kryto zálohami složenými žalobcem ve výši 2 x 5 000 Kč. Z rozpočtových prostředků tak bylo vyplaceno znalkyni Beňové 4 697 Kč (celkem 9 697 Kč), znalkyni Hanykové 10 699 Kč (celkem 15 699 Kč) a znalci Nouzovskému 16 850 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekučně.

Praha 2. srpna 2018

JUDr. Jitka MALÁ, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kuceková.